

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divus Sebastianus Eberspergæ Boiorum Propitius, Seu
Cultus Eiusdem Gloriosi Martyris à Prima Loci Fundatione
Ad Nostra Usque Tempora Propagatus, Et Nunc Publicæ
Luci Datus**

Widl, Adam

Monachij

§. IV. Pia mors Clarissimi Herois Eberhardi Eberspergenisi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37233

um præter DEUM , & D. Sebastia-
num, heredem de se gigneret. Sed
jam ad obitum pientissimi Herois
series narrationis nos vocat.

§. IV.

PIA MORS CLARISSIMI
HEROIS EBERHARDI EBER-
SPERGENSIS.

Iure merito, ut videtur commu-
ni legi moriendi irascimur,
quod Heroës quosdam de Repu-
blica Christiana bene meritos ante
tempus ad tumulum citet, quos sanè
deceret ad Bonum commune si
non esse immortales, certè Privile-
gio virtutis longævos ac diuturnos.
Ecce! cui tot barbari gladii, & cru-
enti acinaces pepercerunt in acie,
eadem mors pacifica non parcit do-
mi: Eberhardus is est, de quo lo-
quor, Seculi sui præstantissimus mi-
les, demptisque fabulis, alter Bojo-
rum Hercules. Hic, ubi post no-

H mina-

BR

minatissimam illam Victoriam,
liberata m Hunnorū fāce Patria
paucis annis Cælebs vixisset ,
morbū incidit , suā opīnī
ignavum, ut pēte qui mōre fortius
maluisset in pulvē militari in
cadavera sterni. Placuit Dēo, hu
Virū ad perfectum elaborare
gentibus quos Martiæ immisit an
mæ, corporis doloribus , quos i
tamen placido , uti erat vultu ,
victriç patientiā tulit , inter venu
corpusculi nunquam incompositi
aut timid⁹ ærumnas. quo in pundi
Mors quoq; militem invenit , que
in campo præterierat : tam enī
fortia agere, quam pari doctus enī
Eberhardus. Unum tamen era
quod viro per omnia justo dolui
cūm videret vota sua , quæ habe
bat in animo, circa templi Dedi
cationem in dies etiamnum fra
dari; eam enim neque à Dracol
Successore vir tantus impetrare po
terat. Alterum aculeum fratre Plu
i

*Patientia
Eberhardi
in morbo,*

ipsius Adálbero animo infixit. Eum
Eberhardus lethaliter decumbens
comiter ad se invitari curaverat, ut
supremæ voluntatis arcana cum ipso
communicaret, & frater migratu-
rus fratri superstiti valediceret Sub-
odoratus, quid ageretur Adálbero,
uti erat avaritiâ nonnihil afflatus,
venire distulit, cùm vereretur, ne
plura bona & prædia pro ampliore
templi & Cœnobii fundatione por-
rò exigeret, suo calculo quoque ap-
probanda. Venit tamen Adálbero,
sed importunè, cùm Eberhardus
jam animam ageret, quam vir de-
sideriorum cœlestium, oculis, ma-
nibusque in Cœlum intentis Grea-
tori suo placidissimè in manus red-
dedit, Sacris omnibus ritè munitus
XVI. Calendas Decembbris Anno
Christi DCCCCLIX, ætatis suæ
quinquagesimo primo, vir omni-
bus bonis imitandus, nobis deplo-
randus, posteritati desiderandus.
Plures ejus virtutes fuere, vulgus

H 2 super-

Mors Eber-
hardi.

Eius Virtus.
et Elo-
gium.

supergressæ. Chorum ducebat
Religio, & fortitudo: illa templum
Monasteria ædificabat; ista ho-
mines avertebat à Patria, & quicquid cu-
tui divino obstabat: illa & ista per
Deo stabant: utrâque Deum adi-
vit auro & ferro; Auro in Sacra
expenso, ferro in sanguinem ho-
ustum: quibus Viri fortis orna-
tis invidiam ipsam, maximè boni
infensam in admirationem traxer-
& in se venerabilem reddidit. Et
corpus Frisingam delatum debet
cum honore ac pompâ funebris
D. Virginis conditum est, justis ei-
quialibus ritè à fratre Adalberone
ibidem persolutis,

